

108117

108117

Apostolstvo

Marijinih kongregacij z ozirom na paganske misijone.

Napisala
grofica M. T. Ledóchowska
glavna voditeljica
družbe sv. Petra Klaverja.

Solnograd 1912.

Zaloga družbe sv. Petra Klaverja
za afriške misijone.

266

108117 108117

Odmev iz Afrike

Ilustrovani, katoliški mesečnik za povzdigo vseh afriških misijonov.

Izdaja družba sv. Petra Klaverja.

Pogostokrat blagoslovljen od Nj. svetosti papeža Leona XIII. in Pija X. in tudi od mnogoterih nadpastirjev priporočan.

Izhaja v slovenskem, nemškem, laškem, francoskem, poljskem, češkem, portugalskem, madžarskem in angleškem jeziku.

Letna cena po pošti **K 1.50.**

Naroča se pod naslovom: Filialka Družbe sv. Petra Klaverja, **Ljubljana**, Pred škofijo 8, II. nadstropje;

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Apostolstvo Marijinih kongregacij z ozirom na poganske misijone.

Govor grofice M. T. Ledóchowske na shodu v Solnogradu
dne 20. malega srpana 1911.

Moji ljubljeni Marijini otroci!

Ne kakor tujka, ampak Marijina kongreganistinja in Marijin otrok, kar hočem ostati tudi do zadnjega trenutka, stopim pred Vas.

In zakaj? Da izpregovorim svojim so-bratom in sosestram v Mariji nekaj besed o tem, česar mi je srce polno in kar bode te tudi Vi razumeli: o apostolstvu z ozirom na poganske misijone.

Ne mislim si, da Vam bodem povedala kaj novega. Vsi veste dobro in še bolje kakor jaz, da je apostolstvo krona življenja v kongregaciji in da spada torej podpiranje poganskih misijonov med najvažnejše naloge vsake kongregacije.

395008389

D8389/11850

To resnico hočem v Vas le nekoliko poživiti in pokazati in temu dokazu priklopiti tudi migljaj, kako se naj to izvršuje.

Apostolstvo je krona življenja v kongregaciji, sem poudarjala.

Apostolsko delovanje za Jezusa Kristusa in za Cerkev, to je poleg posvetitve samega sebe veliki namen in smoter, katerega hočejo doseči kongregacije.

„O, da bi vendar spoznal božji dar,“ si mislim mnogokrat na tihem, ko zapazim tudi v katoliških krogih nekak „strah“ pred vsem, kar se imenuje kongregacija in Marijin otrok. Nikdo ne postane Marijin otrok, da bi gojil versko samopašnost, kakor misli marsikatera mati in zakonski mož, tudi ne, da bi živel mirno, tiho življenje, da bi prisostvoval mnogim Marijinim pobožnostim, ampak da bi delal po zgledu Marije uspešneje za lastno in za posvetitev drugih.

Življenje Marijinega otroka je življenje dela, in sicer ne samo za sebe, ampak tudi za druge. Od Marije se uči, kako važno, potrebno in blagoslova polno je apostolsko delo za zveličanje duš.

Dušna gorečnost mora biti nekaka življenska moč pravega Marijinega otroka.

Vendar, kje naj Marijin otrok deluje apostolsko? To je vprašanje, katerega odgovor se strinja z mojim govorom. Naj

Marijinemu otroku že zadostuje, ako že s svojim zgledom poboljševalno vpliva na svoje vrstnike, ako po moči podpira obstoječe verske, socialne organizacije, tako šolska društva ali družbo sv. Pija itd., z eno besedo, ako deluje za ohranjenje vere v lastni domovini?

Vse to je dobro in hvalevredno, toda ali je s tem že izčrpano apostolstvo kongregacije in posameznih Marijinih otrok? — Mnogi, tudi drugače dobri katoličani menijo tako, in to je vzrok sramotnega dejstva, da smo mi katoličani do današnjega dne tako slabo izpolnjevali dolžnosti glede apostolstva med poganskimi misijoni. Pravi Marijin otrok misli in dela drugače.

Pogled na Marijo, njena podoba, nas uči, da mora biti gorečnost, ako hočemo biti res katoliški, takšna in to, kar pomeni že beseda katoliški, namreč splošna. Le meje zemlje zamorejo to gorečnost mejiti.

„Pojdite po celem svetu,“ Marijina naloga sicer ni bila, oznanjevati nauk Gospodov, to je bila naloga apostolov, ali apostolsko in zemljo obsegajoče je delovala vendar od učlovečenja Sinu božjega pa do Njegovega križanja in od vnebohoda pa do svojega vnebovzetja.

Ni se ozirala samo na rešitev Izraelcev, ampak celega človeštva, ko je privolila v

učlovečenje, ravnotako ko je pod križem pričakovala odrešenje vsega človeštva.

Ali oglejmo si Marijino delovanje z ozirom na poganski svet še bliže!

Kako se je pač morala Marija veseliti, ko so prišli trije kralji, prvi zastopniki poganske cerkve, se poklonit njenemu Sinu in Gospodu, kateremu so izkazali takšno čast? Kako je pač hvalila Gospoda, da jih je poklical k svoji zibeli in napravil iz njih vernike, učenike, spoznavalce in apostole? V duhu je gledala križevo pot, katero naj nastopijo za Kristusom vsi poganski narodi. Gotovo, ubogi pogani so bili Marijinemu srcu posebno blizu. Tudi besede starčka Si-meona, ko je poveličal Jezusa kot luč v razsvetljenje poganov so to ljubezen še bolj vnele in tako povzročile še bolj goreče njeno apostolsko delovanje.

Dvakrat pravi sv. Lukež o Mariji: „Marija pa si je vse te besede vtisnila in ohranila v srcu.“ Kako je Marija tudi v svojem srcu premišljevala skrivnost poklicanja poganov! Ali ona ni ostala samo pri tem. Ne-prenehoma je hvalila Gospoda za to razodenje, molila za pogane in darovala Jezusa nebeškemu očetu zanje. Delovala je za pogane tudi s tem, da se je po njej ohranil spomin poklicanja treh kraljev, prvencev poganskega sveta, do nas.

Mnogo je gotovo pripomoglo k njeni ljubezni in delovanju za uboge poganse narode njeno bivanje v Egiptu. Kolika žalost je pač napolnjevala njeno srce ob pogledu na zaslepljeno malikovalstvo, ki je bilo posebno razvito v Heliopolisu, kjer se je posebno častil solnčni bog! Kako se je pač razveselila, ko so se baje pri Odrešenikovem prihodu po besedah preroka razbili vsi maliki! Gotovo se je še pozneje z ljubeznijo spominjala te dežele, kjer je v družbi božjega deteta užila marsikatero veselo urico! Kako je pač prosila božjega blagoslova za to deželo!

Morebiti je poznejše čudovito razširjanje krščanstva in posebno še samostanskega življenja blagoslov, ker je prebivala sv. družina v Egiptu. (Meschler.) To je gotovo: Marija je za Marijinega otroka najlepši zgled apostolstva vprid poganskim misijonom.

Kdor hoče Mariji dopasti in jo posnemati, mora se lotiti apostolskega delovanja.

Ali kako naj rešijo kongregacije svojo nalogo glede poganskih misijonov?

Tudi z odgovorom na to Vam ne bode povedala ničesar novega, dragi Marijini otroci! V jako mnogo Marijinih kongregacijah so že rešili to vprašanje z ustanovitvijo posebnih misijonskih odsekov. Njihovo delovanje je bilo, napravljati mašna oblačila in

tudi oblačilca za uboge zamorske otroke, zbirati znamke, stanijol, denar itd. Smoter je gotovo lep in apostolski, ali za tak apostolski namen, mislim bi se še moralo vendar bolj apostolsko delovati. Ne zadostuje samo delo v kongregaciji. Marijini otroci naj bi delovali v prid poganskim misijonom tudi z u n a j kongregacije. Kakor naj član kongregacije svet z lepim zgledom poučuje, pravi in celi katoličan biti, tako naj poučuje svet, da mora, kdor hoče biti pravi in celi katoličan, po močeh podpirati misijone. Za misijonsko delo, njega potrebe in pomen se katoličani premalo zanimajo. Bi ne bilo lepo za kakega člana kongregacije, ko bi ob vsaki priliki z besedo in pismom razširjal misijonsko idejo? — Stotisoče katoliških mož in žen je še, ki še niso pri nobeni misijonski družbi, ki niso tudi naročeni na noben misijonski list. Bi ne mogli tisoči Marijinih članov doseči, da bi se pridobili ti stotisoči za misijonsko delo? To bi bilo veličastno delo pri reformi misijonskega dela, po kateri že leta sem tako hrepenijo, posebno v Nemčiji, ali se do sedaj še ni doseglo ničesar. Tako bi bile tudi Marijine kongregacije kvas, ki bi skvasil vse testo.

Znati bi tudi morali, dragi Marijini otroci, kako pereče je ravno danes misijonsko vprašanje. Daljne pokrajine pogan-

ske, celo najoddaljenejše, odpirajo se evropski kulturi; ako se te pokrajine sedaj ne pridobijo, ostanejo pač do nedoglednega časa za krščanstvo izgubljene. Zato je popolnoma opravičen klic: Podpirajte misijone, podpirajte misijonske družbe! Od vseh teh imenujem samo družbo za razširjanje vere in družbo sv. Detinstva.

Toda (Vi ne pričakujete od mene gotovo ničesar drugega) jaz smem gotovo priporočati eno misijonsko deželo: ubogo Afriko in kot pomožno družbo za to velikansko misijonsko deželo od Družbe sv. Petra Klaverja pred kratkim ustanovljeno „Misijonsko zvezo za Afriko“.

Misijonska zveza se je ustanovila, da pridobi afriškim misijonarjem novih denarnih sredstev. Vplivati hoče na vse širne sloje in privabiti k misijonskemu delu vse stanovce, može, žene, mladeniče in mladenke. Član Misijonske zveze postane vsak, kdor plača na leto 50 vinarjev, ali mesečno 5 vinarjev in prejme tudi lepo sprejemno podobico.

Kdor pridobi 20 članov ali še več, in jih združi v skupino (oddelek) in njeno miloščino Družbi sv. Petra Klaverja pošilja, postane voditelj, oziroma voditeljica Misijonske zveze.

Člani so deležni vseh, Družbi sv. Petra Klaverja podeljenih odpustkov in duhovnih

privilegijev. Prečastna duhovščina, ki podpira Misijonsko zvezo, se vpiše kot podpornica Družbe sv. Petra Klaverja in ima kot takšna velike duhovne dobrote, med drugimi oblast, blagoslavljati rožne vence s papeževimi in odpustki Brigite, kakor tudi s križnimi odpustki.

Dragi Marijini člani in članice, kaj naj še povem?

Ne ponuja li ta zveza najlepšo priliko, delovati apostolsko in tako pokazati svojo ljubezen do Jezusa in Marije? Postanite — presrčno Vas prosim — še danes apostoli Misijonske zveze. Nabirajte člane, napravljajte skupine, skrbite, da ne bodo samo Vaše kongregacije v Misijonski zvezi, ampak pridobivajte še druge.

Nobena kongregacija brez misijonskega odseka in zopet nobeden misijonski odsek brez misijonske skupine za Afriko!

Ako katera misijonska dežela, tako potrebuje Afrika gotovo najbolj pomoči!

In koliko nagibov podpira tudi Marijinega otroka, da se navduši za Afriko?

Omenila sem že, da se ne more nobena druga misijonska dežela ponašati s tem, da bi bila v njej prebivala Mati božja s svojim detetom kakor ravno Afrika, in da se vsled tega prav posebno rado ozira Marijino oko na to deželo.

Spominjam Vas pa tudi na to, da se ravno v Afriki naša ljuba nebeška Kraljica v osebi zaslužnjene afriške žene najhujše preganja. Dočim se gospe v Evropi veselijo svobode v Kristusu, je žena v Afriki še velika ničla. Rojena sužnja, se postopa ž njo kakor s tovarno živino, jo pretepajo, prodajajo, zlorabijo in najhujše kaznujejo. To je delo hudega duha. Hudobni duh sovraži Marijo in v afriški ženi se maščuje nad njo, katera mu je strla glavo.

Razvežimo suženjske vezi naših ubogih črnih sester s krščanstvom, podpirajmo misijonarje in s tem poveljujmo Marijo, večno sovražnico hudega duha, z novo, najlepšo slavo!

Dal Bog, da bi Misijonska zveza za Afriko pripomogla k temu, da bi se kmalu v Afriki od kraja do kraja glasil klic: „Češčena Marija, bodi češčena, Marija, devic Devica, Gospa Afrike, bodi češčena!“

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000519319

Kaj je „Družba sv. Petra Klaverja?“

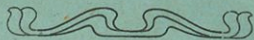
Družba sv. Petra Klaverja je ustanovljena za podpiranje afriških misijonov.

Namen te družbe je tedaj razševanje božjega kraljestva v Afriki, reševanje duš ubogih zomorcev in pa reševanje sužnjev.

Družba sv. Petra Klaverja obstoji:

1. iz društvenc sv. Petra Klaverja (ki se imenujeja tudi „pomožne misijonarke za Afriko“) ter se pospečujejo izključno pomožnemu dolovanju v prid afriških misijonov iz daljave;
2. v družbi so dalje zunanji udje, pospeševalci in pospeševalke (letni donesek K 2.—) in
3. končno so v družbi udeležniki (udje „Misijonske in Detinske zveze“, ki plačujejo na leto 50, ozir. 20 vin.)

Kdor želi postati pospeševalci ali pospeševalka družbe, pošlje naj svoj naslov z letnim doneskom na Družbo sv. Petra Klaverja v Solnograd, Dreifaltigkeitsgasse 12, ali v Ljubljano, Pred Škofijo 8, II. nadstr., ali na kako drugo družbino podružnico. Prosilec dobi takoj sprejemnico in sventinjo.

Cena: 10 vinar.

